

Schrijfster Annerieke de Vries

Ze is dagelijks enkele keren per dag in de Goudse Hout te vinden met ruwharige teckel Sien: wijkgenoot en schrijfster Annerieke de Vries. Op 10 september, de Internationale Dag ter voorkoming van Zelfdoding, verscheen haar roman 'Ondersteboven', een op waarheid gebaseerd verhaal over een moeder wier zoon op 25-jarige leeftijd zelfmoord pleegde. Haar derde boek in enkele jaren tijd!

De Vries is import en ze kwam hier voor de liefde. Partner Ries heeft het grootste deel van zijn leven in Gouda gewoond. Ze noemt hun huurwoning in Middenwillens "een lot uit de loterij. We waren allebei gescheiden en waren de eersten die zich aanmeldden voor dit project. Grappig genoeg zitten hier veel samengestelde gezinnen! Ik ben zo in de binnenstad en ik voel me gezegend: ik hoef

de weg maar over te steken en ik zit in de natuur."

Ze verbaast zich erover dat veel Gouwenaars het Goudse Hout niet kennen.

Toen de lockdown in maart 2020 inging, was Annerieke de Vries net gestopt met werken om haar grote droom na te leven: volledig schrijfster zijn. "Ik voel me geen slachtoffer van de omstandigheden. Ik heb mezelf twee jaar de tijd gegeven. En net na mijn beslissing kwam, via een vriendin, Astrid van Vugt op mijn pad. Haar zoon Rogier had in 2012 op 25-jarige leeftijd zelfmoord gepleegd. Een kunstenaar, skateboarder, bij iedereen geliefd maar ook kwetsbaar, die de regie over zijn leven kwijtraakte. "

Opvanghuizen kwetsbare jongeren

"Haar intense verdriet heeft Van Vugt omgezet in concrete plannen. Ze heeft de Rogier Hulst Foundation opgericht, die kwetsbare jongeren wil steunen in opvanghuizen waar lotgenoten elkaar kunnen treffen, met een schil van zorg eromheen. Zij wilde meer aandacht voor haar initiatief en voor het leven en sterven van haar zoon; een sportieve jongen, van wie je dacht 'die vindt zijn weg wel' tot het mis ging. Ook om zijn leven betekenis te geven. Ze dacht dat een boek kon helpen."

En met boeken heeft Annerieke de Vries ervaring, ze had er al twee geschreven. Ze debuteerde met de spannende thriller 'Sluipwesp', daarna volgde de indringende roman 'Een voltooid leven'. Hierin beschreef ze het stervensproces van haar moeder. Die leed aan een ongeneeslijke ziekte en koos bewust niet voor euthanasie. Een onderwerp waar je volgens De Vries weinig over hoort. Het boek sloeg aan: ze reisde maandenlang het land door voor lezingen tot corona haar agenda schoonveegde. Dat had wel als voordeel dat ze nu alle tijd had voor 'Ondersteboven'. Dat is geen zelfhulpboek over omgaan met rouw; in overleg met Astrid van Vugt werd het een roman.

Was het niet lastig om een roman te schrijven gebaseerd op iemand anders ervaringen?

“Voor mij als schrijfster niet, het gaf me juist vrijheid om gelaagdheid in de roman aan te brengen. En zonder Astrids verhaal had ik veel meer research gedaan. In grote lijnen volg ik het leven van Astrid en Rogier, maar ik heb er mijn kleur aan gegeven. De hoofdpersoon heet Merel, die rouwt om het verlies van haar kind, en in flashbacks vertel ik het verhaal van deze Davy. Een kunstenaar met ‘een vol hoofd’ die in onze snelle wereld niet kon aarden. Ondanks de bescherming van zijn moeder.

“Astrid vond het in eerste instantie lastig: ik had met mijn fantasie dingen toegevoegd om de jongen te beschrijven, die niet klopten met hun leven. Dat hou je altijd, zelfs al beschrijf je de werkelijkheid. Iedereen heeft zijn eigen beleving. Maar uiteindelijk is zij blij met het boek. Haar eerste reactie was: ‘Er zit gelukkig ook humor in’. En ik ben ook blij met mijn steun aan de Foundation. Die krijgt tien procent van de opbrengst, doordat ik het boek in eigen beheer heb uitgegeven.”

Bij het schrijven hielp het ook dat Annerieke met haar ervaring in de zorg meer gevallen van zelfdoding heeft meegemaakt. Ook heeft ze zelf twee hoog sensitieve kinderen. “Toen ik nog in Amersfoort woonde en bestuurslid was op hun waterpoloclub, heb ik van nabij meegemaakt hoe ouders en kinderen reageerden op de zelfmoord van een 12-jarig clubgenootje.”

Boekpresentatie

Wie wil kan het boek kopen bij de schrijfster zelf. Ze woont op de Goudvlinderstraat 6. Online bestellen kan ook, bijvoorbeeld via de plaatselijke boekhandel Verkaaik. Daar zijn haar vorige boeken gepresenteerd. Dat was door de pandemie met ‘Ondersteboven’ nog niet mogelijk. Zodra het weer kan, komt er ook een bijeenkomst in de Goudse Manege, waarmee Annerieke goede contacten heeft.

Met schrijven is ze na boek drie niet gestopt: op 12 mei, de dag van de verpleging, verschijnt haar bundel columns ‘Woest Haar’. Dat gaat over haar begintijd als leidinggevende, samen met een collega, op de operatieafdeling van een Amsterdams ziekenhuis. “Dat was dertig jaar terug, we waren zo groen als gras en hebben alles fout gedaan wat je fout kan doen. ‘Woest haar’, zo noem ik hem, was een stoere boy, die daar veel ontspannener mee omging dan ik. Leuke verhalen over de zorg, die wat lichtheid brengen”.

Verder schaaft ze aan haar tweede thriller, die haar vorige uitgever afwees als ‘te psychologisch’. “Daar dacht ik heel verdrietig over te zijn, maar ik ben er nu wel blij om. Ik ben hem aan het herschrijven om hem nog spannender te maken.” Annerieke blijft ook over maatschappelijke thema’s schrijven. Ze werkt aan een boek over iemand die een heftige verslaving heeft overwonnen. “Mij interesseert het hoe het komt dat de ene mens wel verslaafd raakt en de andere niet, terwijl ze in dezelfde omgeving opgroeien.”

Hobbyshop

Ze heeft genoeg te doen. Desondanks is ze toch weer aan het werk, hoewel ze gestopt was na 38 jaar in de zorg. Ze werkt een paar dagen per week bij de Hobbyshop aan de Lange Groenendaal - als de winkels open zijn. “Door corona kon ik als een malle dat boek schrijven, maar daarna viel ik een beetje in een gat; ik zie niemand meer. En ik vermaak me daar, het is ontzettend leuk. Zo leer ik Gouda een

beetje kennen. Al ben ik ervan gaan houden, Gouda is geen wereldstad, en zeker geen Amsterdam. In de winkel komt een alternatief en creatief publiek, echte kunstenaars, dat doet me aan Amsterdam denken, dat mis ik verder in Gouda”.

Voorlopig zal ze hier nog wel blijven wonen en werken. En als ze ooit gaat, is het vast naar Groningen, waar een grote trekker woont: haar 1-jarige kleinzoon Boris!

Gerda den Hollander